

مدل بهینه‌سازی امکانی استوار برای شبکه‌ی توزیع اقلام امدادی تحت عدم قطعیت

فاطمه صبوحی: دانشجوی دکترا، دانشکده مهندسی صنایع، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران.

آرمن جبارزاده*: استادیار، دانشکده مهندسی صنایع، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران، arminj@iust.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۳/۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۴/۲۵

چکیده

یکی از مهم‌ترین مسائل در فاز پاسخ به بحران، تأمین تقاضای اقلام امدادی مورد نیاز مناطق آسیب‌دیده است که به علت نامشخص بودن میزان تقاضا، مشکلات بسیاری در این زمینه ایجاد می‌کند.

در این مقاله، یک مدل برنامه‌ریزی امکانی استوار برای مسئله‌ی مسیریابی و زمان‌بندی برای شبکه‌ی توزیع اقلام امدادی تحت عدم قطعیت تقاضا، ارائه می‌شود. در فرایند توزیع اقلام امدادی، امکان خدمت‌دهی به هر منطقه‌ی حادثه‌دیده توسط چندین وسیله‌ی امدادی و محدودیت پنجراهی زمانی در نظر گرفته شده است. هدف مدل پیشنهادی، کمینه‌سازی کل زمان رسیدن وسایل امدادی به مناطق حادثه‌دیده بیان شده است.

برای نمایش کاربرد پذیری مدل ارائه شده، منطقه‌ی چهار شهر تهران مورد بررسی قرار گرفته و مدل بر روی آن اجرا گردیده است. سرانجام برای بررسی پایداری جواب‌های مدل بهینه‌سازی استوار، نتایج حاصل از حل این مدل با مدل قطعی شبیه‌سازی شده تحت نمونه مسائل مختلف مقایسه می‌شود.

واژه‌های کلیدی: مدل برنامه‌ریزی امکانی استوار، اقلام امدادی، پنجراهی زمانی، مسیریابی، زمان‌بندی

۴۵

شماره پانزدهم

بهار و تابستان

۱۳۹۸

دوفصلنامه

علمی و پژوهشی

A robust possibilistic optimization model to relief commodities distribution network under uncertainty

Fatemeh Sabouhi ¹, Armin Jabbarzadeh ^{2*}

Abstract

One of the most important issues in disaster response phase is to supply the relief items which is needed by affected areas. The uncertainty of this demand causes many problems.

This paper presents a novel robust possibilistic programming model for a routing and scheduling problem in a relief commodities distribution network under demand uncertainty. In relief commodities distribution operations, the possibility of servicing each affected area by multiple vehicles and time window constraint have been considered. The objective of the proposed model is to reduce the total time required by the relief vehicles to reach the affected areas.

The fourth region of Tehran city as a case study is provided to illustrate the performance and applicability of the proposed model. Finally, to assess the robustness of the solutions obtained by the novel robust optimization model, they are compared to those generated by the deterministic mixed-integer linear programming model in a number of realizations under different test problems.

Keywords: Robust possibilistic programming model, Relief Commodities, Time window, Routing, scheduling

¹-Phd student, Dept. of Industrial Engineering, Iran University of Science & Technology, Tehran, Iran.

²-Assistant Professor, School of Industrial Engineering, Iran University of Science & Technology, Tehran, Iran. Email: arminj@iust.ac.ir

مقدمه

را با در نظر گرفتن امکان ارائه‌ی خدمت به هر نقطه‌ی حادثه دیده توسط چندین وسیله ارائه دادند [۱۱]. مشرف جوادی و لی (۲۰۱۶)، یک مدل مسیریابی، مکان‌یابی و زمان‌بندی برای توزیع اقلام از مراکز توزیع به مناطق حادثه‌دیده ارائه دادند [۱۲]. تمام مقالات قبلی مدلشان را به صورت قطعی در نظر گرفته بودند اما در این حوزه تعداد مقالات کمی وجود دارد که عدم قطعیت را لاحاظ کرده باشند که در ادامه آورده شده‌اند. وکس و همکاران یک مدل مسیریابی برای عملیات امداد و نجات در نقاط حادثه‌دیده ارائه دادند و مسئله را به شکل غیرقطعی معرفی و برای مقابله با آن از رویکرد فازی استفاده کرده‌اند. همچنین ناوگان ناهمگن از وسائل امدادی در نظر گرفته‌اند [۱۳]. گان و همکاران یک مدل مسیریابی و زمان‌بندی برای توزیع اقلام امدادی از مرکز امدادرسانی به نقاط حادثه‌دیده با در نظر گرفتن تابع مطلوبیت و محدودیت پنجه‌های زمانی، ارائه دادند و مسئله را به شکل غیرقطعی معرفی و برای مقابله با آن از رویکرد فازی استفاده کرده‌اند [۱۴]. کنهی و همکاران یک مدل تصادفی دو مرحله‌ای مسیریابی و مکان‌یابی برای توزیع اقلام امدادی از انبارها به نقاط حادثه‌دیده ارائه دادند [۱۵]. رنومو و همکاران (۲۰۱۴) یک مدل تصادفی سه مرحله‌ای مسیریابی و مکان‌یابی برای توزیع اقلام امدادی از مراکز امدادرسانی به نقاط حادثه‌دیده ارائه دادند [۱۶].

با بررسی مطالعات گذشته، شکاف‌های موجود در ادبیات مربوط به مسائل مسیریابی و زمان‌بندی در فاز پاسخ به بحران را می‌توان به صورت زیر بشمرد:

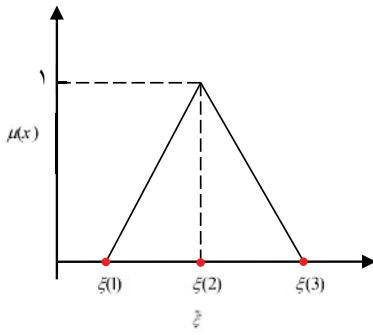
- برای پاسخ سریع به نیازهای افراد در مناطق حادثه‌دیده مختلف، امدادرسانی باید از طریق مسیرهای کارا و در حداقل زمان ممکن انجام گیرد. تعداد کمی از مقالات به بررسی تصمیمات مسیریابی و زمان‌بندی به طور همزمان پرداخته‌اند.
- در زمان وقوع بحران، محدودیت تعداد و ظرفیت منابع امدادرسانی از جمله وسائل امدادی برای توزیع اقلام سبب تأخیر در امر امدادرسانی می‌شود. یکی از راهکارهای حل این مشکل، در نظر گرفتن امکان ارائه‌ی خدمت به هر منطقه‌ی حادثه‌دیده توسط چندین وسیله است که اکثر مقالات این حوزه این ویژگی مهم را در نظر نگرفته‌اند.
- توزیع اقلام امدادی میان مناطق حادثه‌دیده مختلف با رعایت عدالت از اهمیت بالایی برخوردار است و از جمله دغدغه‌های مهم تصمیم‌گیران حوزه‌ی مدیریت بحران است. یکی از راهکارها برای رسیدن به این هدف، در نظر گرفتن محدودیت پنجه‌های زمانی است که کمتر در مقالات به این ویژگی پرداخته‌اند.
- شدت وقوع بحران یکی از مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار در شرایط تصمیم‌گیری توسط برنامه‌ریزان و تصمیم‌گیران این حوزه است. میزان تقاضای اقلام امدادی در مناطق حادثه‌دیده مختلف متفاوت است. این پارامتر بر روی تصمیم‌گیری برنامه‌ریزان حوزه‌ی مدیریت بحران برای سیستم توزیع کارای اقلام امدادی تأثیرگذار است. بنابراین غیرقطعی فرض نمودن

یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های تصمیم‌گیران حوزه‌ی مدیریت بحران، پاسخ سریع به نیازهای امدادی در مناطق آسیب‌دیده‌ی مختلف است، که برای این امر باید امدادرسانی از طریق مسیرهای کارا و در کوتاه‌ترین زمان ممکن انجام گیرد. یکی از راهکارهای مناسب در این زمینه، ارائه‌ی مدل ریاضی جامع و کاربردی و نزدیک به شرایط دنیای واقعی است که در صورت تغییر برخی پارامترها نیز بتواند عملکرد مناسبی داشته باشد.

تصمیمات مسیریابی و زمان‌بندی هم‌زمان در عملیات توزیع اقلام امدادی^۲ در فاز پاسخ^۳ به بحران به منزله‌ی حوزه‌ی جدیدی در تحقیقات شناخته شده است و مطالعه‌ی پیشینه‌ی پژوهش نشان می‌دهد که کمتر به بررسی هم‌زمان این تصمیمات با در نظر گرفتن عدم قطعیت^۴ پرداخته شده است. در ادامه مطالعات انجام شده در این زمینه بیان شده‌اند.

نولز و همکاران یک مدل چند هدفه‌ی مسیریابی برای توزیع اقلام امدادی به مناطق حادثه‌دیده معرفی کردند [۱]. آبدلگاواود و آبدلهای یک مدل مسیریابی و زمان‌بندی برای انتقال افراد سالم از مناطق حادثه‌دیده به پناهگاه‌ها ارائه دادند و مسئله را با در نظر گرفتن محدودیت‌های پنجه‌های زمانی^۵ و با امکان خدمت‌دهی به هر نقطه‌ی حادثه دیده توسط چندین وسیله^۶ در نظر گرفته‌اند [۲]. بیش یک مدل مسیریابی برای انتقال افراد سالم از مناطق حادثه‌دیده به پناهگاه‌ها ارائه داد و در مسئله‌ی خود امکان خدمت‌دهی به هر نقطه‌ی حادثه دیده توسط چندین وسیله را در نظر گرفت [۳]. حامدی و همکاران یک مدل مسیریابی و زمان‌بندی برای توزیع اقلام امدادی از مراکز امدادرسانی به پناهگاه‌ها ارائه دادند و مسئله را به شکل چند هدفه، با در نظر گرفتن محدودیت‌های پنجه‌های زمانی و با امکان خدمت‌دهی به هر پناهگاه توسط چندین وسیله در نظر گرفته‌اند [۴]. وهلگمیوس و همکاران یک مدل مسیریابی و زمان‌بندی برای توزیع اقلام امدادی از مرکز امدادرسانی به نقاط حادثه‌دیده با در نظر گرفتن محدودیت‌های پنجه‌های زمانی ارائه دادند [۵]. لی و همکاران یک مدل زمان‌بندی برای ارائه‌ی خدمات درمانی در بیمارستان‌ها با بیان مفهوم مراکز توزیع و تقسیم منابع به دو دسته‌ی تجدیدپذیر و تجدیدناپذیر، ارائه دادند [۶]. لی و همکاران یک مدل زمان‌بندی برای توزیع اقلام پزشکی به بیمارستان‌ها با بیان مفهوم مراکز توزیع ارائه دادند و محدودیت ظرفیت را برای مراکز توزیع در نظر گرفتند [۷]. پرمایویدتا و همکاران یک مدل مسیریابی و مکان‌یابی برای این اهداف از نقاط حادثه‌دیده به انبارها ارائه دادند و مسئله را به شکل پویا معرفی کردند [۸]. ازدومار و همکاران یک مدل مسیریابی و زمان‌بندی برای عملیات آواربرداری از نقاط حادثه‌دیده ارائه دادند و مسئله را به شکل چند هدفه، چند دوره‌ای و پویا معرفی کردند [۹]. راس و گیوتجهر (۲۰۱۴)، یک مدل مسیریابی و مکان‌یابی برای توزیع اقلام امدادی از مراکز امدادرسانی به نقاط حادثه‌دیده ارائه دادند [۱۰]. یک مدل مسیریابی و مکان‌یابی برای توزیع اقلام از مراکز توزیع به مناطق حادثه‌دیده توسط وانگ و همکاران معرفی شد. آن‌ها مسئله

شوند. رابطه‌ی ۲، مدل برنامه‌ریزی محدودیت شانسی امکانی را نشان می‌دهد.

تصویر ۱: توزیع امکانی پارامترهای عدم قطعیت (ξ)

$$\begin{aligned} \text{Min } E[Z_1] &= E[\tilde{C}]x + E[\tilde{F}]y, \\ \text{s.t.} \\ By &\leq Ay, \\ Sy &\geq 1, \\ Ry &\leq 1, \\ Kx &= 0, \\ \text{Rabteh } 2: \\ Nec \{Hx \leq Py\} &\geq \alpha, \\ Nec \{Tx \geq d\} &\geq \beta, \\ Uy &= 0, \\ y &\in \{0,1\}, x \geq 0. \end{aligned}$$

براساس [۱۹-۲۲]، مدل قطعی معادل رابطه‌ی ۲ در زیر نشان داده شده است:

$$\begin{aligned} \text{Min } Z_1 &= \left(\frac{C(1) + 2*C(2) + C(3)}{4} \right) x \\ &+ \left(\frac{F(1) + 2*F(2) + F(3)}{4} \right) y, \\ \text{s.t.} \\ By &\leq Ay, \\ Sy &\geq 1, \\ Ry &\leq 1, \\ Kx &= 0, \\ Hx &\leq Py, \\ Tx &\geq (1-\beta)d_{(3)} + \beta d_{(4)}, \\ Uy &= 0, \\ y &\in \{0,1\}, x \geq 0. \end{aligned} \quad \text{Rabteh } 3:$$

این پارامتر ضروری است. اما اکثر مقالات این حوزه مدلشان را به صورت قطعی فرض نموده‌اند.

هدف اصلی این مقاله، ارائه‌ی یک مدل بهینه‌سازی استوار برای شبکه‌ی توزیع اقلام امدادی است که شامل مسیریابی و زمان بندی وسایل امدادی برای توزیع کالاهای ضروری از قبیل پتو، آب، غذا و ... از مرکز توزیع اقلام امدادی به مناطق حادثه‌دهی مختلف است. در این مدل پیشنهادی، امکان خدمت‌دهی به هر منطقه‌ی آسیب‌دهیده توسط چندین وسیله و محدودیت‌های پنجراهی زمانی در نظر گرفته شده است. در این مقاله از رویکرد برنامه‌ریزی امکانی استوار^۲ برای مقابله با عدم قطعیت مربوط به تقاضای مناطق حادثه‌دهی مختلف برای کالاهای امدادی، استفاده شده است.

در ادامه، مقاله به صورت زیر سازماندهی شده است: ابتدا به بیان رویکرد برنامه‌ریزی امکانی استوار پرداخته و سپس مسئله‌ی مورد بررسی تشریح می‌شود. در بخش بعدی، به مدل سازی ریاضی شبکه‌ی پیشنهادی می‌پردازیم و انتخاب منطقه‌ی چهار تهران شرح داده می‌شود و سپس نتایج حل گزارش می‌گردد و در نهایت، نتیجه‌گیری و پیشنهادهای آتی مطرح می‌گردد.

رویکرد بهینه‌سازی استوار

در این مقاله برای مقابله با عدم قطعیت از رویکرد ارائه شده توسط پیشوایی و همکاران [۱۷] که برنامه‌ریزی امکانی استوار نام دارد، استفاده شده است.

برای آشنایی بیشتر با رویکرد برنامه‌ریزی امکانی استوار، ابتدا مدلی ساده همانند رابطه‌ی ۱ معرفی می‌شود.

$$\begin{aligned} \text{Min } Z &= Cx + Fy, \\ \text{s.t.} \\ By &\leq Ay, \\ Sy &\geq 1, \\ Ry &\leq 1, \\ Kx &= 0, \\ Hx &\leq Py, \\ Tx &\geq d, \\ Uy &= 0, \\ y &\in \{0,1\}, x \geq 0. \end{aligned} \quad \text{Rabteh } 1:$$

حال فرض کنید بردارهای C, F, d و P پارامترهای غیرقطعی مسئله باشند. همچنین بردارهای y ، x ، به ترتیب بیانگر متغیرهای باینری و پیوسته است. برای تشکیل مدل برنامه‌ریزی محدودیت شانسی امکانی، از عملگر مقدار مورد انتظار برای مدل کردن تابع هدف و معیار الزام برای برخورد با محدودیت‌های شانسی که شامل پارامترهای غیرقطعی هستند، استفاده می‌شود [۱۷، ۱۸]. با توجه به تصویر ۱، پارامترهای غیرقطعی دارای توزیع‌های امکانی مثلثی هستند و محدودیت‌های شامل پارامترهای غیرقطعی، حداقل با درجه ارضای α و β باید برقرار

تریلی و ... در صورت اعزام، از مرکز توزیع اقلام حرکت خود را آغاز کرده و سپس با در نظر گرفتن ظرفیت وسیله و میزان احتیاجات نقاط حادثه دیده مختلف، بهترین مسیر را برای انتقال این کالاهای به مناطق آسیب دیده انتخاب می کند و سپس بعد از اتمام عملیات، وسیله دوباره به مکان شروع حرکتش باز می گردد.

با توجه به شبکه ای معروفی شده، مکان مرکز توزیع اقلام امدادی و مناطق حادثه دیده شناخته شده است. تعداد و ظرفیت وسایلی که برای امدادرسانی در نظر گرفته شده اند، محدود هستند. در فرایند توزیع اقلام امدادی، برای این که عملیات به بهترین شکل ممکن انجام گیرد، امکان ارائه ای خدمت به هر منطقه ای حادثه دیده توسط چندین وسیله ای امدادی در نظر گرفته شده است. همچنین عدم قطعیت، یکی از مهم ترین مسائل تصمیم گیران حوزه ای مدیریت بحران است. در شرایط دنیای واقعی به علت عدم قطعیتی که در پارامترهایی از قبیل تقاضا، عرضه، هزینه ها و ... وجود دارد، بررسی مسئله ای مسیریابی و زمان بندی وسایل امدادی تحت شرایط عدم قطعیت از اهمیت بالایی برخوردار است. در بسیاری از بحران ها، تعیین مقدار دقیق اقلام امدادی مورد نیاز مناطق حادثه دیده مختلف بسیار دشوار است. بنابراین در این مقاله تقاضای هر منطقه ای حادثه دیده به صورت غیر قطعی در نظر گرفته شده است. برای مقابله با این نوع عدم قطعیت، روش برنامه ریزی امکانی استوار به کار گرفته شده است.

برای برآورد سریع نیازهای اولیه ای مناطق حادثه دیده و برای برقراری عدالت در توزیع خدمات، حداقل کردن کل زمان رسیدن وسایل امدادی به این مناطق با رعایت محدودیت پنجره ای زمانی به منزله ای تابع هدف در نظر گرفته شده است.

مدل بهینه سازی استوار پیشنهادی

مجموعه ها و اندیس ها

D	مرکز توزیع اقلام امدادی
E	مجموعه ای نقاط حادثه دیده
V	مجموعه ای وسایل امدادی که مشخص می شود با $v \in V$
N	مجموعه ای کل نقاط در فرایند توزیع اقلام (اجماع دو مجموعه های D و E) که مشخص می شود با $i, j \in N$

پارامترها و متغیرهای تصمیم

c_{ij}	زمان حمل و نقل از گرهی $i \in N$ به گرهی $j \in N$
t_i	تقاضای منطقه ای حادثه دیده $i \in E$ برای اقلام
d_i	امدادی
b_i	حداکثر زمان رسیدن وسایل امدادی به گرهی $i \in E$
Cap	ظرفیت وسیله ای امدادی

برای حل رابطه ۳، حداقل درجه ای ارضای محدودیت ها $(\alpha, \beta > 0.5)$ باید توسط تصمیم گیرنده تعیین گردد. با افزایش تعداد محدودیت های شانسی، تعداد آزمایشات مورد نیاز برای تعیین مقدار مناسب سطوح اطمینان محدودیت ها افزایش می یابد [۱۷]. بنابراین برای حل مشکل مذکور، استفاده از روش برنامه ریزی امکانی استوار مناسب است.

در نهایت، رابطه ۴، مدل برنامه ریزی امکانی استوار را نشان می دهد.

$$\begin{aligned} \text{Min } E[Z_1] + \theta \left(Z_{max} - E[Z_1] \right) + \delta \left((1-\alpha)P_{(2)} + \alpha P_{(1)} - P_{(1)} \right) y \\ + \theta \left(d_{(4)} - (1-\beta)d_{(3)} - \beta d_{(4)} \right) \end{aligned}$$

s.t

$$By \leq Ay,$$

$$Sy \geq 1,$$

$$Ry \leq 1,$$

$$Kx = 0,$$

$$Hx \leq \left((1-\alpha)P_{(2)} + \alpha P_{(1)} \right) y, \quad \text{رابطه ۴:}$$

$$Tx \geq (1-\beta)d_{(3)} + \beta d_{(4)},$$

$$Uy = 0,$$

$$y \in \{0,1\}, x \geq 0, \quad 0.5 < \alpha, \beta \leq 1.$$

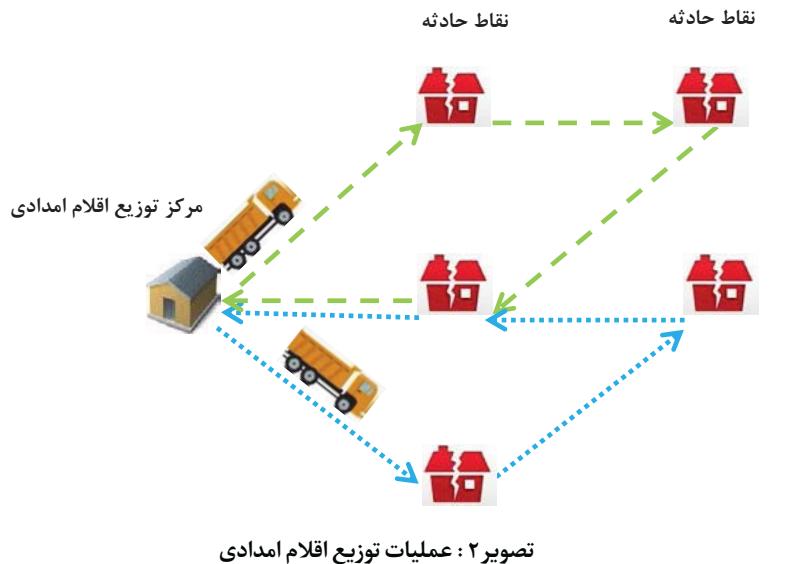
در رابطه ۴، Z_{max} به صورت زیر تعریف می گردد:

$$Z_{max} = C_{(4)}^x + F_{(4)} y,$$

در رابطه ۴، α و β متغیرهای تصمیم هستند. قسمت اول این رابطه، به حداقل سازی مقدار انتظاری تابع هدف می پردازد. قسمت دوم یعنی $(Z_{max} - E[Z])^{\theta}$ ، به حداقل سازی اختلاف میان بدترین حالت تابع هدف و حالت انتظاری آن پرداخته می شود. وزن (اهمیت) این عبارت را در مقابل دیگر عبارات تابع هدف نشان می دهد. قسمت سوم، اختلاف بین بدینهای ترین مقدار پارامتر غیر دقیق و مقدار استفاده شده در محدودیت که در آن واحد جرمیه برای تخطی احتمالی از هر محدودیت شناسی شامل پارامترهای غیر دقیق است.

تشریح مسئله

بهینه سازی نحوه توزیع و تخصیص کالاهای امدادی بین مناطق حادثه دیده مختلف، یکی از اقدامات بسیار مهم در فاز پاسخ به بحران است. در این مقاله، انتقال اقلام امدادی از مرکز توزیع اقلام به مناطق حادثه دیده، مطابق با تصویر ۲ در نظر گرفته شده است. بدین صورت که هر وسیله ای امدادی مانند کامیون،

$$\sum_{i \in E} \sum_{j \in D} X_{vij} = Z_v \quad v \in V \quad \text{رابطه‌ی ۷: } i \in E \quad \text{زمان ارائه‌ی خدمت در گره‌ی } i \in E \quad D t_i$$

$$\sum_{i \in D \setminus E, i \neq j} X_{vij} = \sum_{i \in E \setminus D, i \neq j} X_{vji} \quad \text{رابطه‌ی ۸: } M_{big} \quad \text{مقدار خیلی بزرگ}$$

$$\forall j \in E, \forall v \in V \quad \text{برابریک است اگر وسیله‌ی } v \in V \text{ از گره‌ی } i \in N \text{ به } w \text{ جریمه‌ی نقض محدودیت.}$$

$$\sum_{j \in E \setminus D, i \neq j} X_{vji} = Y_{vi} \quad \forall i \in E, \forall v \in V \quad \text{رابطه‌ی ۹: } X_{vij} \quad \text{گره‌ی } j \in N \text{ حرکت کند، در غیر این صورت برابر صفر است.}$$

$$Cap Y_{vi} \geq Q_{vi} \quad \forall i \in E, \forall v \in V \quad \text{رابطه‌ی ۱۰: } Y_{vi} \quad \text{برابریک است اگر وسیله‌ی } v \in V \text{ به گره‌ی } i \in E \text{ تخصیص داده شود، در غیر این صورت برابر صفر است.}$$

$$\sum_{v \in V} Q_{vi} \geq \alpha d_{3i} + (1-\alpha)d_{2i} \quad \forall i \in E \quad \text{رابطه‌ی ۱۱: } Z_v \quad \text{برابریک است اگر وسیله‌ی } v \in V \text{ اعزام شود، در غیر این صورت برابر صفر است.}$$

$$\sum_{i \in E} Q_{vi} \leq Cap Z_v \quad v \in V \quad \text{رابطه‌ی ۱۲: } Q_{vi} \quad \text{تعداد اقلامی که توسط وسیله‌ی حمل و نقل } v \in V \text{ در نقطه‌ی حادثه دیده } i \in E \text{ تخلیه می‌شوند.}$$

$$\sum_{v \in V} Z_v \leq V \quad \text{رابطه‌ی ۱۳: } T_{vi} \quad \text{زمان رسیدن وسیله‌ی } v \in V \text{ به گره‌ی } i \in N \text{ درجه‌ی ارضی محدودیت.}$$

$$T_{vi} = 0 \quad \forall i \in D, \forall v \in V \quad \text{رابطه‌ی ۱۴: } \alpha \quad \text{در این مقاله تقاضای هر منطقه‌ی آسیب‌دیده به صورت عددی فازی، باتابع عضویت مثلثی به شکل}$$

$$(T_{vi} + D t_i + c_{ij}) - M_{big} (1 - X_{vij}) \leq T_{vj} \quad \text{رابطه‌ی ۱۵: } \text{عرفی شده و مدل بهینه‌سازی استوار در ادامه نشان داده شده است.}$$

$$\forall j \in E, \forall v \in V, \quad \text{رابطه‌ی ۱۶: } \text{رابطه‌ی ۱۵: } \text{راست.}$$

$$T_{vi} \leq b_i \quad \forall i \in E, \forall v \in V \quad \text{رابطه‌ی ۱۶: } \text{راست.}$$

$$X_{vij} \in \{0,1\} \quad \forall i \in N, \forall j \in N, \quad \text{رابطه‌ی ۱۷: } \text{راست.}$$

$$Y_{vi} \in \{0,1\} \quad \forall i \in E, \forall v \in V \quad \text{رابطه‌ی ۱۸: } \text{راست.}$$

$$Z_v \in \{0,1\} \quad \forall v \in V \quad \text{رابطه‌ی ۱۹: } \text{راست.}$$

تابع هدف و محدودیت‌ها

در این مقاله تقاضای هر منطقه‌ی آسیب‌دیده به صورت عددی فازی، باتابع عضویت مثلثی به شکل $d_i = (d_{1i}, d_{2i}, d_{3i})$ تعریف شده و مدل بهینه‌سازی استوار در ادامه نشان داده شده است.

رابطه‌ی ۵:

$$\text{Min} \sum_{v \in V} \sum_{i \in E} T_{vi} + w * (d_{3i} - (\alpha d_{3i} + (1-\alpha)d_{2i}))$$

$$\sum_{i \in D} \sum_{j \in E} X_{vij} = Z_v \quad v \in V \quad \text{رابطه‌ی ۶: }$$

تصویر ۳: نقشه‌ی منطقه‌ی چهار شهر تهران

است. منطقه‌ی چهار بر حسب تقسیمات شهرداری تهران شامل ۹ ناحیه است که در تصویر ۳ نشان داده شده است.

بحران‌های مختلفی از قبیل سیل، زلزله و ... در ایران اتفاق می‌افتد و خسارت‌ها و آسیب‌های مختلفی را هر ساله به وجود می‌آورد. مخصوصاً تهران در معرض خطر زلزله است به دلیل این که چندین گسل اصلی از آن می‌گذرد. تعدادی از این گسل‌ها از منطقه‌ی ۴ تهران عبور می‌کند. زمانی که یک گسل فعال می‌شود، درصدی از جمعیت افراد آن منطقه را تحت تأثیر قرار می‌دهد. به همین منظور برای اجرای اجرای مدل پیشنهادی روی کیس واقعی، در این مقاله، نواحی ۱، ۶ و ۷ منطقه‌ی چهار تهران مورد مطالعه قرار می‌گیرد و به منزله‌ی مناطق آسیب‌دیده در نظر گرفته می‌شوند. همچنین، پهنانی گسل‌های منطقه‌ی ۴ تهران در تصویر ۴ نشان داده شده است.

با نظرسنجی از خبرگان مدیریت بحران منطقه‌ی چهار، در صورت وقوع بحران، جمعیت سالم و نیازمند کمک‌های امدادی، در جدول ۱ مشخص شده است.

در این مقاله سوله‌ی بحران حکیمیه به منزله‌ی مرکز توزیع اقلام معرفی گردیده است و حداکثر وسیله‌ی امدادی که ظرفیت هر کدام ۵۰۰ کالا است، در دسترس بوده و زمان ارائه خدمت ۲۰ دقیقه و پنجره‌ی زمانی ۴۰ دقیقه در نظر گرفته شده است.

نتایج حل و اعتبار سنجی مدل

مسئله‌ی مطرح شده با استفاده از نرم‌افزار GAMS 23.0.2 حل کننده‌ی CPLEX بر روی رایانه‌ای با مشخصات Intel Core i7 4702MQ 2.20GHz up to 3.20 GHz and 6GB RAMD-DR3 under Win Seven اجرا شد.

در جدول ۲ مسیر حرکت هر وسیله‌ی امدادی، تعداد کالاهایی که در هر نقطه‌ی حادثه دیده تخلیه می‌شوند و زمان رسیدن هر وسیله‌ی امدادی به هر یک از مناطق حادثه که ملاقات می‌کند، نشان داده شده است.

$$Q_{vi} \geq 0 \quad \forall i \in E, \forall v \in V \quad \text{رابطه‌ی ۲۰:}$$

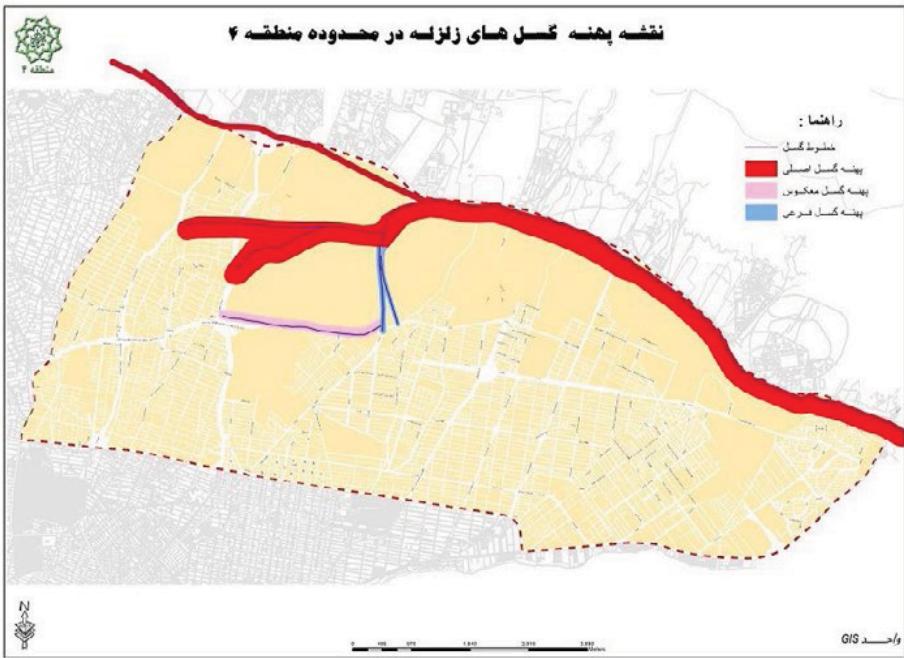
$$T_{vi} \geq 0 \quad \forall i \in N, \forall v \in V \quad \text{رابطه‌ی ۲۱:}$$

$$0.5 < \alpha \leq 1. \quad \text{رابطه‌ی ۲۲:}$$

تابع هدف ۵ کل زمان رسیدن وسایل امدادی به مناطق آسیب‌دیده را نشان می‌دهد. رابطه‌ی ۶ بیان کننده‌ی این است که در صورت اعزام وسیله‌ی امدادی، آن وسیله از مرکز توزیع اقلامی که در آن مستقر شده به سمت یکی از مناطق حادثه دیده شروع به حرکت می‌کند. رابطه‌ی ۷ بیان‌گر این است که در صورت اعزام وسیله‌ی امدادی، آن وسیله بعد از عملیات توزیع اقلام، مجدداً به مرکز توزیع بر می‌گردد. رابطه‌ی ۸ محدودیت تعادل جریان برای مناطق آسیب‌دیده را نشان می‌دهد. رابطه‌ی ۹ بیان کننده‌ی این است که اگر وسیله‌ای به یک منطقه‌ی حادثه دیده اختصاص یابد قبل از آن، فقط مرکز توزیعی که وسیله در آن مستقر شده است یا یک منطقه‌ی حادثه دیده‌ی دیگری وجود دارد. رابطه‌ی ۱۰ رابطه‌ی بین دو متغیر T_{vi} و Y_{vi} را برای هر منطقه‌ی آسیب‌دیده نشان می‌دهند. رابطه‌ی ۱۱ میزان تقاضای هر منطقه‌ی حادثه دیده را برای اقلام امدادی نشان می‌دهد. رابطه‌ی ۱۲ بیان کننده‌ی حداقل ظرفیت هر وسیله‌ی امدادی است. رابطه‌ی ۱۳ حداقل تعداد وسایل امدادی در دسترس را نشان می‌دهد. رابطه‌ی ۱۴ بیان‌گر این است که زمان شروع حرکت هر وسیله‌ی امدادی از مرکز توزیع، صفر در نظر گرفته می‌شود. رابطه‌ی ۱۵ زمان رسیدن هر وسیله‌ی امدادی را به هر منطقه‌ی آسیب‌دیده نشان می‌دهد. رابطه‌ی ۱۶ بیان کننده‌ی رعایت محدودیت پنجره‌ی زمانی برای توزیع عادلانه‌ی اقلام امدادی میان مناطق حادثه دیده مختلف است. روابط ۱۷ تا ۲۲ نشان‌دهنده‌ی نوع متغیرها است.

مطالعه‌ی موردی

شهر تهران، پایتخت ایران شامل ۲۲ منطقه است که منطقه‌ی چهار شهر تهران، یکی از پرجمعیت‌ترین و وسیع‌ترین مناطق تهران

تصویر ۴: نقشه‌ی پنهان گسل‌های منطقه‌ی چهار شهر تهران

جدول ۱: مرکزو جمعیت نیازمند کمک‌های امدادی در نواحی منطقه‌ی چهار شهر تهران

ناحیه	مرکز تقاضا	جمعیت نیازمند کمک‌های امدادی (\tilde{d}_i) (d_{1i}, d_{2i}, d_{3i})
۱	خیابان سیف	(۵۵۰ و ۵۷۵ و ۶۰۰)
۶	خیابان ۱۹۲ شرقی	(۶۰۰ و ۶۳۴ و ۶۵۰)
۷	خیابان هنگام	(۱۲۶۰ و ۷۳۰ و ۷۵۰)

۵۱

شماره پانزدهم
بهار و تابستان
۱۳۹۸

دوفصلنامه
علمی و پژوهشی

بررسی
نمایشگاه

ملی
تئاتر
نمایشگاهی
امکانی
استوار بروی
شبکه کنفرانسی
تئاتر

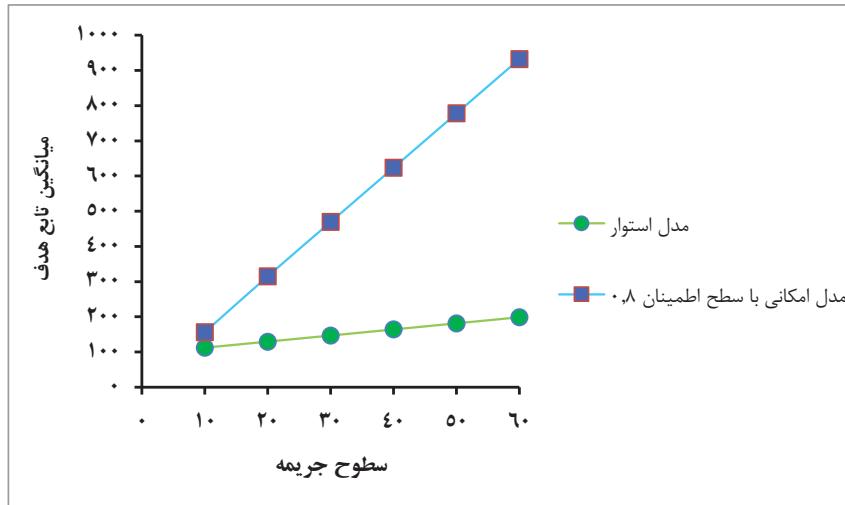
جدول ۵: نتایج حاصل از حل مدل

زمان رسیدن به هر گره (دقیقه)	تعداد اقلامی که در هر مسیر تخلیه می‌شوند (کالا)	مسیر حرکت هر وسیله	وسیله
-۳,۹-۳۲-۴۳,۷	۰-۴۰-۱۰۰-	سوله‌ی بحران حکیمیه- خیابان ۱۹۲ شرقی- خیابان سیف- سوله‌ی بحران حکیمیه	۱
-۱۱,۷-۲۳,۲۴	۰-۵۰-	سوله‌ی بحران حکیمیه- خیابان سیف- سوله‌ی بحران حکیمیه	۲
-۷,۶-۱۵,۲	۰-۵۰-	سوله‌ی بحران حکیمیه- خیابان هنگام- سوله‌ی بحران حکیمیه	۳
-۷,۶-۱۵,۲	۰-۵۰-	سوله‌ی بحران حکیمیه- خیابان هنگام- سوله‌ی بحران حکیمیه	۴
-۳,۹-۲۷,۷-۳۵,۳	۰-۲۵۰-۲۵۰-	سوله‌ی بحران حکیمیه- خیابان ۱۹۲ شرقی- خیابان هنگام- سوله‌ی بحران حکیمیه	۵

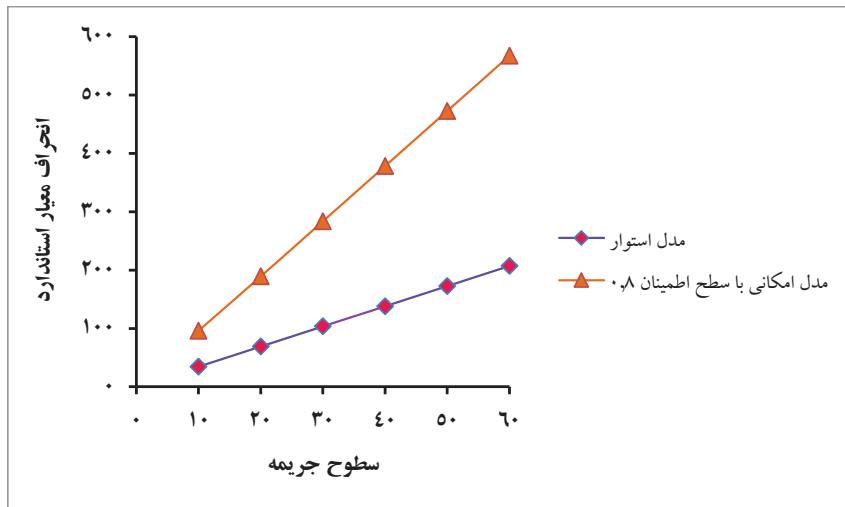
شده تحت هر شبیه‌سازی و مقدار بهینه‌های متغیرها که توسط مدل‌های برنامه‌ریزی امکانی و برنامه‌ریزی امکانی استوار تحت داده‌های اسمی مشخص گردیده‌اند، در مدل شبیه‌سازی قرار داده می‌شوند [۱۸].

در این مقاله، میانگین و انحراف معیار استاندارد مدل برنامه‌ریزی امکانی و مدل برنامه‌ریزی امکانی استوار تحت ده

به منظور تحلیل عملکرد مدل پیشنهادی برنامه‌ریزی امکانی استوار، ده شبیه‌سازی به طور تصادفی بر روی پارامتر غیر قطعی (تقاضای هر منطقه‌ی آسیب‌دیده)، تحت شش جرمیه‌ی مختلف انجام شده است. برای ایجاد هر شبیه‌سازی، برای تقاضای هر منطقه‌ی حادثه‌دیده که دارای تابع امکانی مثلثی به صورت $d_i = (d_{1i}, d_{2i}, d_{3i})$ است، یک عدد تصادفی بین بازه‌ی انتخاب می‌شود. سپس پارامترهای تولید $d_{real} = [d_{1i}, d_{3i}]$

تصویر ۵: میانگین تابع هدف به ازای جرمیه‌های مختلف

تصویر ۶: انحراف معیار استاندارد تابع هدف به ازای جرمیه‌های مختلف

نتیجه‌گیری

در این مقاله یک مدل برنامه‌ریزی ریاضی خطی عدد صحیح مختلط برای مسئله‌ی مسیریابی و زمان‌بندی همزمان وسائل امدادی برای توزیع کالاهای موردنیاز مناطق حادثه در فاز پاسخ به بحران ارائه گردید. در این مقاله تقاضای مناطق آسیب‌دیده به صورت عدد فاصلی مثلثی در نظر گرفته شد و برای مقابله با شرایط عدم قطعیت، از رویکرد برنامه‌ریزی امکانی استوار استفاده گردید. از نوآوری‌های دیگر این مقاله نسبت به مطالعات پیشین، در نظر گرفتن امکان تأمین تقاضای هر منطقه‌ی حادثه توسط چندین وسیله‌ی امدادی، محدودیت تعداد، ظرفیت برای ناوگان وسائل و محدودیت‌های پنجه‌ی زمانی است. در ادامه به منظور نمایش کاربردی‌تری مدل پیشنهادی، مدل بر روی سه ناحیه از منطقه‌ی چهار شهر تهران اجرا گردید و نتایج حاصل از حل آن گزارش شد و عملکرد مدل برنامه‌ریزی امکانی استوار نسبت به مدل برنامه‌ریزی امکانی در شبیه‌سازی‌های مختلف سنجیده گردید.

شبیه‌سازی محاسبه شده و در تصاویر ۵ و ۶ با یکدیگر مقایسه شده‌اند.

همان‌طور که در تصویر ۶ دیده می‌شود، انحراف معیار استاندارد مدل برنامه‌ریزی امکانی استوار همواره از مدل برنامه‌ریزی امکانی تحت جرمیه‌های مختلف بهتر است و با افزایش جرمیه‌ها انحراف استاندارد زیاد شده است. ولی همواره برتری و چیرگی مدل استوار حفظ گردیده است.

علاوه بر انحراف استاندارد، همان‌طور که در تصویر ۵ ملاحظه می‌شود، میانگین تابع هدف مدل استوار در این مطالعه‌ی موردی هم همواره از مدل امکانی بهتر است. بنابراین در حالت کلی می‌توان گفت هر چه قدر ریسک‌گیری تصمیم‌گیرنده بیشتر می‌شود (مقدار جرمیه‌ها زیاد می‌گردد)، استفاده از مدل برنامه‌ریزی امکانی استوار معقول‌تر است به دلیل این که خروجی‌های این مدل با ریسک و تجاوزات کمتری نسبت به مدل برنامه‌ریزی امکانی، تحت جرمیه‌های زیاد مواجه می‌شود.

the warehouse location-routing problem in disaster relief. *Computers & Operations Research*, 42, 25-39.

11. Wang, H., Du, L., & Ma, S. (2014). Multi-objective open location-routing model with split delivery for optimized relief distribution in post-earthquake. *Transportation Research Part E: Logistics and Transportation Review*, 69, 160-179.
12. Moshref-Javadi, M., & Lee, S. (2016). The Latency Location-Routing Problem. *European Journal of Operational Research*.
13. Wex, F., Schryen, G., & Neumann, D. (2012). Operational emergency response under informational uncertainty: a fuzzy optimization model for scheduling and allocating rescue units.
14. Gan, X., Wang, Y., Yu, Y., & Niu, B. (2013). An emergency vehicle scheduling problem with time utility based on particle swarm optimization *Intelligent Computing Theories and Technology* (pp. 614-623): Springer.
15. Caunhye, A. M., Zhang, Y., Li, M., & Nie, X. (2015). A location-routing model for prepositioning and distributing emergency supplies. *Transportation Research Part E: Logistics and Transportation Review*.
16. Rennemo, S. J., Rø, K. F., Hvattum, L. M., & Tirado, G. (2014). A three-stage stochastic facility routing model for disaster response planning. *Transportation Research Part E: Logistics and Transportation Review*, 62, 116-13.5
17. Pishvaee, M. S., Razmi J., & Torabi, S. A. (2012). Robust possibilistic programming for socially responsible supply chain network design: A new approach. *Fuzzy Sets and Systems*, 206, 1-20.
18. Zahiri, B., Tavakkoli-Moghaddam, R., & Pishvaee, M. S. (2014). A robust possibilistic programming approach to multi-period location-allocation of organ transplant centers under uncertainty. *Computers & Industrial Engineering*, 74, 139-148.
19. Inuiguchi, M., & Ramik, J. (2000). Possibilistic linear programming: a brief review of fuzzy mathematical programming and a comparison with stochastic programming in portfolio selection problem. *Fuzzy Sets and Systems*, 111(1), 3-28.
20. Liu, B., & Iwamura, K. (1998). Chance constrained programming with fuzzy parameters. *Fuzzy Sets and Systems*, 94(2), 227-237.
21. Dubois, D., & Prade, H. (1987). The mean value of a fuzzy number. *Fuzzy Sets and Systems*, 24(3), 279-300.
22. Heilpern, S. (1992). The expected value of a fuzzy number. *Fuzzy Sets and Systems*, 47(1), 81-86.

برای پیشنهادات آتی می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:
۱. حل مدل در ابعاد بزرگ با استفاده از روش‌های ابتکاری یا فرالبتکاری.
۲. در نظر گرفتن اختلال در تسهیلات و مسیرهای حمل و نقل.
۳. در نظر گرفتن مسئله به شکل چند محصولی و چند دوره‌ای.

پی‌نوشت

1. Routing and scheduling
2. Distribution of relief items
3. Response phase
4. Uncertainty
5. Time window
6. Split delivery
7. Robust possibilistic optimization

منابع

1. Nolz, P. C., Semet, F., & Doerner, K. F. (2011). Risk approaches for delivering disaster relief supplies. *OR spectrum*, 33(3), 543-569.
2. Abdelgawad, H., & Abdulhai, B. (2011). Large-scale evacuation using subway and bus transit: approach and application in city of Toronto. *Journal of Transportation Engineering*, 138(10), 1215-1232.
3. Bish, D. R. (2011). Planning for a bus-based evacuation. *OR spectrum*, 33(3), 629-654.
4. Hamed, M., Haghani, A., & Yang, S. (2012). Reliable transportation of humanitarian supplies in disaster response: model and heuristic. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 54, 1205-1219.
5. Wohlgemuth, S., Oloruntoba, R., & Clausen, U. (2012). Dynamic vehicle routing with anticipation in disaster relief. *Socio-Economic Planning Sciences*, 46(4), 261-271.
6. Lee, K., Lei, L., Pinedo, M., & Wang, S. (2013). Operations scheduling with multiple resources and transportation considerations. *International Journal of Production Research*, 51(23-24), 7071-7090.
7. Lee, K., Lei, L., & Dong, H. (2013). A Solvable Case of Emergency Supply Chain Scheduling Problem with Multi-stage Lead Times. *Journal of Supply Chain and Operations Management*, 11(2), 30.
8. Pramudita, A., Taniguchi, E., & Qureshi, A. G. (2014). Location and Routing Problems of Debris Collection Operation after Disasters with Realistic Case Study. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 125, 445-458.
9. Özdamar, L., Aksu, D. T., & Ergüneş, B. (2014). Coordinating debris cleanup operations in post disaster road networks. *Socio-Economic Planning Sciences*, 48(4), 249-262.
10. Rath, S., & Gutjahr, W.J. (2014). A math-heuristic for